1e Jaargang, nummer 1, 28 augustus 2024

REFO TIJD

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën i.s.m. de Nederduits Gereformeerde Kerk (1571) - De moederkerk van Nederland sinds 1579. ‘Geen kerk zal over een andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder.’ (Kerkorde Emden, 1571)

In dit nummer : ‘Calvijn en de Evangelisten’ en verschillende overdenkingen van de nieuwe bijbel

---

CALVIJN EN DE EVANGELISTEN

Calvijn stelde dat de ijdele voorwendsels waarmee de goddelozen zich misleiden hen ten jonste dage niet zullen baten. Hij benoemt die goddeloosheid als wrede trots tot de armen en het menen straffeloos de armen te kunnen verachten. ‘Wat je de minsten hebt aangedaan heb je Jezus aangedaan.’ Deze ‘minsten’ zijn niet minder dierbaar in de ogen van Jezus dan zijn eigen leden. Jezus was altijd de minste, en riep de mens ook op om de minste te zijn. Oh, geliefden, de ogen der vleselijke rijken die op de armen neerkijken zullen wegteren in hun kassen. God zal deze ogen niet in leven houden. Dat kan ook niet. Ze dragen het zaad van de dood en het verderf in hen. Het zijn verfoeilijke ogen. Weet wel dat de Heere hierover toornt, en deze ogen zijn ook in de kerk.

Calvijn raast hierover in zijn commentaar op Mattheus 25. Alles wordt afgemeten aan geluk, in plaats van aan het nederige en lieflijke, zachtaardige karakter van God. En de goddelozen denken dat ze altijd gelukkig zijn. Het is het geluk der dwazen. En het gaat maar door om ons heen. Geliefden, besef in volharding dat het koninkrijk van God van binnen is, en houdt u daaraan vast, met doorzetting. Strijdt voor dit besef. Het kost wat om binnen te gaan door de enge poort. Alleen de minsten zullen door de enge poort gaan. Hoe kan het dan dat zoveel kerken en kerkgangers de meeste willen zijn ? Ook willen ze vaak de grootste zijn in theologie met naam en toenaam en hun titels, om veereerd te worden door het volk, maar Jezus kwam niet om vereerd te worden. Hij kwam om te wijzen op de armen die welgedaan moesten worden. Hij kwam om te wijzen op het verlorene, niet op hemzelf. Hij kwam om te wijzen op het zaad wat zou sterven. Ook hij zou sterven en heengaan, opdat de mensen hem niet op een aardse manier zouden vereren, met uitwendige praal, stelt Calvijn. Hij tiert tegen de dode afgod die ze van Jezus hebben gemaakt door al hun plechtigheden en prachtige gewaden en soortgelijke pronkerij. Het zijn dode vormen, waar Jezus juist tegen optrad, want hij was zijn hele leven een voorbeeld van soberheid en gematigdheid, stelde Calvijn.

De Laodiceaanse kerk is bedwelmd door hun voorbijgaande voorspoed. Calvijn stelde dat de weelde waarin zij zich baden van hen weggenomen zou worden. Ze hebben een verbond met de dood en wanen zich zo in hun zorgeloosheid geheel ongevoelig. Het is een asperger syndroom die samen werkt met het Munchhausen syndroom, want ze projecteren alles op de ander, en beelden ziekte en zonde in bij de ander. Zijzelf zijn heiliger dan de paus in Rome. Kinderen die daar opgroeien zitten vast in een Stockholm syndroom, met het grote zwaard van Damocles hangende boven hun hoofden aan een zijden draadje. Kinderen worden ‘gegroomed’ in het Laodiceaanse syndroom, en groeien zo op als levende schilden voor hen, als kindsoldaten. Zij moeten gedwongen strijden voor hun Laodiceaanse dromen en uitspattingen. Daar moeten de kinderen voor betalen. Daarvoor worden kinderen geofferd. Het is ritueel diabolisch misbruik.

Calvijn raast en tiert tegen deze geest, en haalt alles ervoor uit de kast. Hij waarschuwt terecht voor het eeuwig verderf en het pijnigende vuur, waarvan hij overigens zegt dat het beeldspraak is om te wijzen op een straf die zo verschrikkelijk is dat het ons verstand te boven gaat. Het is iets waar Calvijn niet veel over spreekt. Hij noemt het, en matigt het dan, en nuanceert het, en maakt dan plaats voor andere dynamieken. Het is dus ook onzin om in een letterlijke eeuwigdurende hel te geloven, want dat is absurd en sadistisch, en heeft niets met de gerechtigheid van God te maken. Dat de straf zwaar zal zijn doet daar niets aan af.

Calvijn stelde dat het onnodig was om zoals de sofisten onderzoek te doen naar de aard of hoedanigheid van het vuur, omdat het beeldspraak is, en de profeten wezen hier ook op. Het onderwerp is namelijk geheel uitgebuit voor de markt. Calvijn stelt dat het onderwerp ons met schrik moet vervullen maar dat het niet een voorwerp van nieuwsgierigheid moet zijn. Het is dichterlijk, niet letterlijk. Velen zijn hier de streep overgegaan, en zo ontstond de moderne kerk, en dat is een miljoenen industrie. Het is allemaal voor geld, macht en aanzien. Wat zien we het vlees bedrijvig tekeer gaan op aarde, als een dol zwijn. Ze draven maar voor hun eigen huizen en paleizen, en durven dat ook nog het koninkrijk van God te

noemen.

Calvijn stelt dat het vuur eeuwig is, dat dat niet vergeten moet worden, maar neemt dit dus niet letterlijk, en geeft ook geen uitvoerige uitleg wat dat dan is, omdat het juist ijdele nieuwsgierigheid zou kunnen opwekken. Hij stelt dat de goddelozen zeker niet weg zullen komen met hun grote kwaad. Het zwijn zal gepijnigd worden. Dat is het zwijn der zonde. Het zal niet kunnen vluchten. Nu vlucht het nog, maar de Heere is op jacht. Er zal niets gebeuren wat niet rechtvaardig is. De sofisten hebben allerlei absurde en belachelijke verhaaltjes hierover gemaakt, niet door enige kennis verhinderd. Het laat juist hun asperger karakter zien, en daarin verschuilen ze zichzelf, om zelf het oordeel des Heeren te kunnen ontvluchten. Er is geen liefde als de zonde overmatig wordt bestrafd. De straf zal niet groter zijn dan nodig is, ook al is het groot en zal het ons verstand te boven gaan. De straf zal ook niet langer duren dan nodig is, waar Jezus ook op wees. De straf moet uitgezeten worden totdat de schuld is betaald. Letterlijke eeuwige terugbetaling is economische krankzinnigheid. Dat is opgezet door sluwe zakenlieden, de sofisten. Zij redeneren op precies de manier waarop ze het meeste geld kunnen binnenhalen. Ze kiezen altijd de weg van de grootste winst, niet het smalle pad, en al zeker niet de enge poort.

Als Calvijn dan spreekt over de duivel die ‘zonder enige hoop op verlossing’ ter hel wordt verwezen, dan is dat om de goddelozen het vertrouwen te ontnemen dat ze hun straf kunnen ontvluchten. Men leest het dus verkeerd in het sofisme. Het begrijpen van hyperbolische gedichten vergt oefening. Het is een literaire stijlfiguur. ‘Zonder enige hoop op verlossing’ betekent dus ‘de straf niet voortijdig te kunnen ontvluchten’, met andere woorden : ‘het vlees, de zonde, zal nooit levend uit de gevangenis komen, is gedoemd daar te sterven, en in die zin is er dus geen hoop voor de zonde.’ Daarom is het ook zo gevaarlijk om te volharden in zonde, want er komt dan een punt waarop de mens professioneel, volleerd, raakt in de zonde, en zo de zonde gelijk wordt. Zo sterft dan de oude mens, maar de nieuwe mens zal opstaan. Uiteindelijk zal de dood intreden en geen eeuwige hel. Ook de hel zal in de put des vuurs geworpen worden, en ook de dood, dus er zullen ook weer andere wegen zijn, vernieuwingen. De opgesloten nieuwe mens zal vrijkomen. De eeuwige hel is een dichterlijk geheimenis voor de gevangenen van het Woord, de gelovigen, de vromen, die opgevoed worden in de Waarheid. Die zullen die liefdevolle eeuwige tucht ontvangen, en die tucht zal hen leiden. Het is niet voor de ongelovigen. Hier is veel over gelogen. Het is veelal verdraaid, door de sofisten.

Calvijn stelt dat de verworpenen alreeds vóór hun geboorte door een verborgen oordeel Gods aan het verderf gewijd zijn. We kunnen en moeten stellen dat zij niet zomaar zijn uitverkoren hiervoor, maar dat het hun eigen verkozen aard is. Er blijft niet veel van TULIP over in het grotere verband van het calvinisme. Het calvinisme kent eb en vloed. Ken de getijen van het calvinisme. De tijen zullen keren.

Calvijn stelt dat ook de prijs van de werken der liefde boven het menselijk bevattingsvermogen gaat. Wat wij de zijnen aandoen hebben we Jezus aangedaan, wat ook als zodanig gerekend wordt, dus als wij traag zijn in het helpen van de ongelukkigen en hulpbehoefenden, dan hebben we dat Jezus aangedaan, stelt Calvijn. Het is een ontzettende gruwel om Jezus iets te weigeren, stelt Calvijn. De mens moet boven het vleselijke bevatten uitstijgen. Calvijn noemt in zijn commentaar op Mattheus 25:35 de genade het hogere loon, want zo wordt het gevaarlijke, menselijke en vleselijke loon omzeild. Genade is dus niet werkeloos.

OVERDENKING STRANDEN 10:9 VAN DE NIEUWE BIJBEL

Word wedergeboren in de bron, maar laat de bron ook wedergeboren worden in jou.
Stranden 10:9

We moeten wedergeboren worden in de bron, en de bron ook in ons wedergeboren laten worden. In het boek Stranden wordt er ook gesproken over dat we aan de zonden moeten afsterven, en dat de zonden aan ons moeten afsterven. Zo is het werkende van twee kanten, als tweeledig zaad. Het is zowel dodend als stervend zaad. Natuurlijk hebben we daar veel hulp in nodig, om door deze processen heen te gaan, waarvan het opvangcentrum een beeld is. We sterven af aan onze vleselijke moeder, en onze vleselijke moeder sterft aan ons af, opdat we zo wedergeboren kunnen worden in de geestelijke moeder, de hogere geestelijke bron, en die bron kan zo ook in ons wedergeboren worden. Dat is het wonderlijke van het leven.

Het boek Stranden werkt dit helemaal uit. Uiteindelijk moeten we niet alleen wachten op de hemelse vogel, maar de hemelse vogel ook zelf worden. Uiteindelijk moeten we niet alleen wachten op de opname, maar zelf ook opnemen.

Het boek Stranden zegt dat we niet met oneerlijke maatstaven moeten meten, niet met twee maten (14:5). Een heleboel mensen doen God te kort door het alleen maar van buitenaf te houden, door hun projectie. Dat is ook met twee maten meten. Allemaal éénrichtings-verkeer.

Het boek Stranden zegt dat het om het principe van de boog gaat, want die trek je eerst diep tot je, opdat het verder kan schieten, en zo kan het vlees dus daadwerkelijk sterven, oftewel de

onwetendheid. Deze boog moet
geoefend worden, en zo zal de mens
ontwaken.

Laten we daarom dus ook onze hoofden
buigen voor de hemelse kennis,
opdat we ook met de hemelse kennis
zullen opstaan.

Uit : ‘Uittocht uit Laodicea’,
Uitgave : NGB

OVERDENKING WERKTUIGEN 4:17

Zodra je gaat beseffen dat je grotendeels niet bestaat, dan wordt je hemels bewustzijn.
Werktuigen 4:17

In de nieuwe bijbel zijn we op zoek naar het pad van exegese. Het werd al aangekondigd in de oude bijbel. Denk aan het boek des levens en de witte steen met nieuwe namen, het verborgen manna. 2024 is dus een historisch jaar voor de kerkgeschiedenis en de geschiedenis van de Nederduits Gereformeerde Kerk.

Het commentaar van de NGB op Werktuigen 4:17 van de nieuwe bijbel is :

‘Het beloofde land moet nog volkomen ingenomen worden, oftewel we moeten de studie ervan aangaan, en het moet begrepen worden.
Ik las toen in het boek Werktuigen over Adam die tot het beloofde land moest gaan. Eva was hierin een beeld van zijn volharding.
Grotendeels bestaan we niet, en zijn we op zoek naar wat wel bestaat, en dat is eigenlijk maar heel klein, maar tegelijkertijd ontzettend groot. Dit brengt je namelijk tot hemels bewustzijn.
Voor het grootste gedeelte is het leven slechts ijdelheid, stelt het boek Werktuigen. Daarom moeten we van alles maar een heel klein beetje nemen, dan is het medicijn (4:52), oftewel het fragmentarisme. Dualiteiten helpen ons daarbij, oftewel de dialectiek. Laten we dus de tegenstellingen en het lijden wat daarbij hoort op waarde schatten.’

Tot zover het ingekorte commentaar op dit vers. Het commentaar staat geschreven in het boek ‘Uittocht uit Laodicea’. Karl Barth was ook een dialectisch theoloog, en die stelde dat we niet hoeven te twijfelen aan het bestaan van God, maar wel aan het bestaan van de mens.

Het gebied buiten het paradijs, waar de mens zich in verkeert, is namelijk een illusie. De mens is in een valstrik gekomen, in een optische illusie, een hologram, en aan allerlei vreemde wetten onderworpen, zodat er niets meer van klopt. De schepping moet nog komen. Dit is de schepping niet, maar de nachtmerrie van de feutus, stelt de nieuwe bijbel. Als je dat gaat opmerken en onderscheiden dan kun je je aandacht richten op het hemelse bewustzijn. Je moet ook daadwerkelijk een keuze maken en erin volharden, want niets komt zomaar.

De New Living Translation (NLT) vertaalt in Lukas 13:24 : “Work hard to enter the narrow door to God’s Kingdom, for many will try to enter but will fail.”

Och mensen, velen zullen proberen op die smalle weg te blijven en binnen te gaan door de enge poort, maar weinigen zullen uiteindelijk binnengaan. Oh, hoe tragisch is dit, geliefde broeder of zuster, en het kon dus nooit zomaar door geloof zijn dat je zult binnengaan, want dan zou het grootste gedeelte van de wereld binnengaan, en dat is niet zo.

We zouden dan helemaal in de drama hiervan ten onder kunnen gaan, totdat we beseffen dat we maar niet of nauwelijks bestaan. Zijn die woorden al op uw hart geschreven ? Maak het niet te bont, stelde Calvijn. Het is beeldspraak. Wees niet ijdel nieuwsgierig, oftewel : Maak er niet meer van dan het is. Grotendeels bestaat het allemaal niet. Als de mens grotendeels niet bestaat, dan bestaan zijn verzinsels ook grotendeels niet.
